ANUL III. Nr. — 803.

EDIȚIA A DOUA

MERCURI, 17 APRILIE 1891

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRATIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANU

REDACTIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 16 Aprilie 1891

BALOTAGIILE

Astă-zi se fac balotagiĭ în două-zecĭ și două de locurĭ.

Prin urmare, de astă dată balotagiul va avea maĭ multă însemnătate de cât o are obișnuit. Dar această însemnătate nu constă atât în cantitatea scaunelor ce se dispută, cât în calitatea candidaților carĭ sunt în prezență.

In Bucureștĭ, de pildă, lista guvernamentală cuprinde pe doui miniștri și pe D. Dimitrie Ghica, pe când opozițiunea propune pe frații Brătienĭ și pe D. Stătescu. Din punctul de vedere al numĕruluĭ, izbânda unora saŭ a altora n'ar avea o mare însemnătate, căcĭ D-niĭ Vernescu și G. D. Theodorescu sunt deja aleșĭ la Turnu-Severin și la Fălciŭ, și D. D. Brătianu este ales la Ploeștĭ. Cestiunea este însă de a se ști dacă, cu toată presiunea guvernamentală, Capitala se va pronunța contra regimuluĭ actual. Afară de acestea, maĭ sunt unele balotagiĭ al căror rezultat este așteptat cu nerăbdare din causa persoanelor carĭ sunt în joc. La Botoșanĭ D. P. Carp își joacă ultima cartă electorală și este probabil că va izbuti, căcĭ s'a făcut o unire între liberaliĭ-naționalĭ și junimiștĭ. Din parte-ne dorim ca D. Carp să izbutească, precum am dorit ca D-niĭ G. Panu și Nădejde să pătrundă în Cameră, căcĭ credem că e bine ca toțĭ bărbațiĭ carĭ reprezintă grupărĭ politice, să aibă locul lor în Parlament.

Am combătut și vom combate tot-d'auna preponderența junimiștilor, căcĭ ea este anormală, nelegitimată prin numĕrul aderenților grupuluĭ în țară și își are sorgintea la Palat, dar nu putem admite ca regimul actual să meargă până a nimici grupul întreg, precum voește a nimici și cele-lalte grupurĭ, înlăturându-le din reprezentațiunea națională. Sperăm că balotagiile de azĭ și de mâine vor face ca la Botoșanĭ și la Gorj, D-niĭ P. Carp și Titu Maiorescu să fie aleșĭ, nu ca reprezentanțiĭ unuĭ partid de guvernământ, ci ca bărbațĭ de valoare și ca membriĭ marcanțĭ aĭ unuĭ grup politic ce'șĭ are programul sĕŭ definit.

Acĭ în Bucureștĭ lupta va fi crâncenă; candidaturile intermediare aŭ fost retrase și aŭ rĕmas fată în fată numaĭ guvernamentaliĭ și liberaliĭ-naționalĭ. Nota dominantă a acesteĭ balotagiĭ este candidatura oficială a D-luĭ Dimitrie Ghica. Această candidatură imprimă regimuluĭ actual sigiliul palatist. Se știe că D. Dimitrie Ghica părăsise cu totul partidul conservator și devenise unul din stâlpiĭ colectivitățeĭ brătieniste. El era chiar, timp de maĭ mulțĭ anĭ, președintele comitetuluĭ liberal-național. In urmă se cam retrăsese din luptele politice și declarase chiar amicilor sĕĭ că nu va maĭ face politică militantă. In fața acestor împrejurărĭ, reintrarea sa subită pe arena electorală a surprins pe toată lumea.

Orĭ-cine se întreabă cu drept cuvênt:

„Care poate fi cauza ce a împins pe Domnul D. Ghica a eși din rezerva sa și a reintra cu atâta sgomot în viața politică, sub scutul guvernuluĭ actual?"

Pentru noĭ lucrul este clar:

D. Dimitrie Ghica are obiceiul, ca să nu zic nĕravul, de a 'și regula atitudinea sa politică după cum bate vîntul de la Palat.

Regele a înțeles de mult că, așa cum staŭ lucrurile în Țară, cabinetul actual n'are zile lungĭ; nu crede încă momentul venit pentru a chema pe liberaliĭ-naționalĭ; El are dar nevoe de a 'șĭ pregăti un guvern intermediar, un fel de cabinet de conciliațiune în care ar intra elemente moderate atât din partidul conservator cât și din cel liberal. D. Dimitrie Ghica I-a părut persoana cea maĭ aptă pentru a prezida această nouă colectivitate. *Misitul* acestuĭ tîrg este D. Pache Protopopescu și prețul *misitieĭ* va fi un portofoliŭ la care rîvnește de mult iscusitul mare elector al Bucureștilor.

Iată combinația care a provocat reintrarea D-luĭ D. Ghica pe arena politică.

Credem însă că D-sa se înșală cum se înșală cântărețele bătrâne carĭ nu încetează de a cânta până când sunt șuerate de public.

Ițele carĭ îl conduc sunt astă-zĭ cunoscute. Toată lumea, și în special Bucureștenii, știŭ ce cântărește candidatura liberal-conservatoare a fostuluĭ președinte al comitetuluĭ liberal-național.

Opoziția întreagă, fără deosebire de partid, va vota ca un om contra acesteĭ nouĭ plăsmuirĭ palatiste.

Dunăreanul.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, primministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

BELGRAD, 15 Aprilie. — Contele Hunyade, unchiul Regeluĭ Alexandru, sosește azĭ; se asigură că el vine la Belgrad pentru a sfătui pe Regina Natalia să părăsească de bună voe Serbia.

CAIR, 15 Aprilie. — Excedentul caseĭ Statuluĭ se urcă, după plata cupoanelor datoriilor unificată și privilegiată, la 792 miĭ lire.

LONDRA, 15 Aprilie.—Agenția Reuter află din Zanzibar că maiorul Wissmann și D. Mackenzie, directorul companieĭ a Africeĭ Orientale, aŭ plecat în Europa.

PETERSBURG, 15 Aprilie. — Cu ocazia morțiĭ mareluĭ Duce Nicolae, curtea a luat doliŭ pentru 3 lunĭ. Ceremonialul pentru transportarea corpuluĭ Mareluĭ Duce și pentru înmormêntare nu s'a publicat încă.

DALHUS (Prusia), 15 Aprilie.—Un miner a fost arestat pentru excitație la grevă.

PARIS, 15 Aprilie. — D-nu de Laboulaye, ambasadorul Franceĭ la Petersburg, a cerut să fie ridicat din funcțiunile sale pentru motive de familie.

PARIS, 15 Aprilie.—O circulară a ministruluĭ lucrărilor publice prescrie ca mecaniciĭ și fochiștiĭ drumurilor de fier să nu facă un serviciŭ maĭ mare de cât 12 ore din 24.

NEW-YORK, 15 Aprilie.—500,000 dolarĭ de aur s'aŭ comandat azĭ pentru Europa.

„Adevĕrul" la Iașĭ

Intrunirea tripleĭ alianțe

Duminecă la orele 2 p. m. sindicatul electoral prezidat de D. Ghiță Mârzescu a ținut o întrunire publică în sala Pastia.

Aŭ vorbit D-niĭ Langa, *Emile* Mavrocordat, Vizanti, Morțun, Țoni și Sculy.

Toțĭ aleșiĭ, dintre care uniĭ nu luaseră cuvîntul înainte de alegerĭ pentru a nu se compromite, aŭ promis iașenilor marea cu sarea, adică realizarea revendicărilor înscrise în manifestul ligeĭ moldovenești.

Nicĭ unul însă n'a spus pentru care anume puncte vor lupta maĭ întâĭ: pentru canalizarea Bahluiuluĭ, orĭ pentru fabrica de chibriturĭ.

D. Nicu Ceaur Aslan n'a luat parte la această întrunire.

La urmă, ca totdauna, a vorbit și nelipsitul scamator, cuconu Ghiță Mârzescu.

Onorabilul a pierdut orĭ-ce sentiment de pudoare și a înjurat și insultat pe toată lumea ca la ușa cortuluĭ.

A vorbit de Iașĭ ca de o proprietate pe care ar fi moștenit'o de la părințĭ și a promis că va nimici pe toțĭ adversariĭ sĕĭ politicĭ.

Este de observat că la 1888, în alegerile din Octombrie, cuconu Ghiță Mârzescu era prietenul cel maĭ devotat al acelora pe carĭ azĭ vrea să-Ĭ tăvălească în noroiŭ.

La alegerile acelea D-sa a susținut candidaturile D-lor G. Panu și Ioan Nădejde, de și aceștia se prezentaseră cu programele lor, pe carĭ azĭ onorabilul sindic le ridiculizează.

Nenorocirea cea mare a D-luĭ Mârzescu este că e cu desăvârșire lipsit de memorie.

Și acest om, care jertfește totul pentru un interes meschin al momentuluĭ, voește să conducă politica la Iașĭ, să reprezinte în ministerul bătrânilor conservatorĭ capitala Moldoveĭ și să salveze această parte a țăreĭ din nămolul în care el cu tovarășiĭ sĕĭ aŭ băgat'o.

O nostimadă pentru a sfîrși:

In discursul sĕŭ, Pake al Iașilor a adăogat că, în Constituanta de la 1866, a propus un amendament pentru strămutarea Curțeĭ de Casație la Iașĭ *până la construirea căilor ferate!!*

Constituanta a respins acel amendament și azĭ cuconu Ghiță, care dorea Curtea de Casație numaĭ până se vor face drumurĭ de fier, a înscris această revendicare în programul ligeĭ moldovenești.

Dacă va ajunge să propue un proiect de lege în acest sens, de sigur că va cere mutarea Curțeĭ de Casație până se va face călătoria cu balonul saŭ cu vaporul pe Bahluiŭ.

Ce farsor!

La sfârșitul întrunireĭ s'aŭ maĭ adăogat vr'o 40 până la 50 de membri în comitetul ligeĭ. **Viator.**

MUNCITORII

PARIS, 15 Aprilie.—D. Basly a depus la Cameră o propunere care tinde să fixeze munca lucrătorilor la un maximum de 8 ceasurĭ. O infracțiune a acesteĭ regulĭ s'ar pedepsi cu închisoare.

BRUXEL, 15 Aprilie.—Intrunirea delegaților minerilor carĭ aparțin uniuneĭ naționale belgiene a primit rezoluțiunea de solidaritate cu minerĭĭ germanĭ în agitațiile lor în favoarea zileĭ de lucru de 8 ceasurĭ. Mineriĭ belgienĭ se angajază să facă o grevă generală în caz de grevă în Germania.

VITTKOWITZ (Moravia), 15 Aprilie. — O explozie s'a produs în uzina de fier; sunt douĭ morțĭ și treĭ rănițĭ într'un mod grav.

BERLIN, 15 Aprilie. — *Monitorul Imperiuluĭ* anunță că autoritățile aŭ primit ordinul de a nu acorda cererile de mijlocire a lucrătorilor carĭ vor fi rupt contractele lor.

ESSEN, 15 Aprilie. — Aproape toțĭ lucrătoriĭ din toate minele aŭ reluat lucrul.

Liniște completă domnește în districtele Dortmund și Gelsenkirchen.

Manifestațiunea de 1 Maĭ în Capitală

Ca organ eminamente democratic, nu ne putem desinteresa de mișcarea muncitorilor din România, mișcare care trebue să o recunoaștem, este condusă cu mult tact și prudență.

Se știe că în Bucureștĭ este un *Club al Muncitorilor*, care numĕră peste 700 de membri și care, prin organizațiunea luĭ puternică, este o adevĕrată forță.

Clubul Muncitorilor a hotărât ca să sĕrbătorească anul acesta, ca și anul trecut, ziua de 1 Maĭ. Comitetul Clubuluĭ a hotărât în privința zileĭ, să adopteze hotărârea luată de partidul socialist german și englez, adică ca această sărbătorire să se facă în prima Duminecă dupe 1 Maĭ stil noŭ, care la noĭ cade în *prima zi de paștĭ*.

Serbarea va ține două zile, întâia și a doua zĭ de paștĭ și va avea loc în parcul D-luĭ Băicoianu de la Filaret, (fosta Villa Lambru-Vasilescu.) Pentru aceasta *Clubul Muncitorilor* a lansat 10,000 de bilete de intrare la această impozantă sĕrbătoare a munceĭ.

In prima zi, cortegiul va pleca probabil de la Cișmigiu, în cap cu steagul roșu, având pe flancurĭ nenumĕrate stegulețe purtând cifra 8, iar la mijlocul și sfârșitul Cortegiuluĭ, treĭ pînze roșiĭ, fixate în două prăjinĭ va purta pe ele scris: una *8 ore de muncă*, alta *Votul Universal* și a treia *Repausul de Duminecă*, va porni străbătând Bulevardul Elisabetha, Calea Victoriei, strada Carol, Calea Rahoveĭ și strada 11 Iunie (Filaret.)

Fie-care vizitator va avea dreptul la o consumațiune, o jumĕtate litru vin saŭ o bere mică. Biletul de intrare va costa pentru bărbațĭ 1 leŭ, pentru femeĭ 50 de banĭ.

Pentru a organiza această manifestațiune pașnică a munceĭ, *Partidul Muncitorilor* a convocat pentru Joĭ seară, o întrunire publică la Orfeŭ. La această întrunire se va pune în discuțiune și chestiunea *sufragiuluĭ universal*.

După cum se prezintă lucrurile, se speră că manifestațiunea să fie grandioasă. Nĭ se afirmă că cortejul nu va coprinde maĭ puțin de 5000 de oamenĭ.

Din partea noastră nu putem de cât să felicităm pe muncitorĭ și să le urăm izbândă în manifestațiunea lor pașnică.

Numaĭ când muncitoriĭ se vor deștepta la viața publică, numaĭ când prin votul universal se va face posibil ca la cercetarea afacerilor publice să vie și păturele noĭ populare, numaĭ atuncĭ se va putea spune că avem o viață publică adevĕrată.

FRANȚA

PARIS, 15 Aprilie.—D-nu Constans va supune mâine consiliuluĭ de miniștriĭ cererea executorilor testamentarĭ aĭ prințuluĭ Napoleon pentru a obține autorizația de a îngropa corpul Prințuluĭ în insulele Sanguine.

Curtea cu jurațĭ din Sena a condamnat în lipsă pe doĭ anarchiștĭ la 2 anĭ închisoare și la 3000 francĭ amendă pentru publicare de articole prin care provoca la jaf, la incendiŭ și la omor cu ocazia de la 1 Maĭ.

D. Vieger, membru protecționist al comisiuneĭ vămilor, în Camera franceză, va depune la Cameră o propunere care tinde să scază, pentru perioada de la 10 Maĭ până la 1 Noembrie, la 2 fr. 40 taxele de intrare asupra grâurilor străine și la 6 francĭ taxele asupra făinurilor.

LILLE, 15 Aprilie. — O întrunire de 4000 socialiștĭ a adoptat o ordine de zi care învită pe membriĭ corpurilor aleșĭ să se găsească la prefectură pentru a primi pe delegațiĭ lucrătorilor.

PARIS, 15 Aprilie. — Camera trebuia să înceapă discuția tarifuluĭ de vamă, dar D. Lockroy, primul orator înscris fiind bolnav, discuția s'a amânat pe mâine.

DIN TOASTURILE CELEBRE

In general toasturile aŭ maĭ tot d'auna un caracter banal. Ele nu sunt de cât niște urărĭ convenționale, exprimate sub forma seacă a unor cuvinte pompoase și sonore. Printre toastele de felul acesta vin în prima linie acele carĭ se rostesc la banchetele monarhilor.

Afară de acestea însă, există o altă speță de toasturĭ carĭ, pe lângă culoarea lor banală, se remarcă printr'un fond ridicul, — dar un fel de ridicul care îțĭ inspiră și haz și milă.

Un asemenea toast a fost rostit de un *nemuritor* al Academieĭ române, D-l *G. Bariț*, la prânzul pe care Regele l'a dat în onoarea tuturor *nemuritorilor*, cu prilejul aniversăreĭ celor două-zecĭ și cincĭ de anĭ aĭ acesteĭ mărețe instituțiunĭ intelectuale.

Domnul Bariț se scoală, ia paharul în mână, și cu aerul unuĭ trubadur începe: „*Voiŭ spune și eŭ, la această masă Regală, o anecdotă adevĕrata.*" Apoĭ D-sa continuă a povesti cum, în anul trecut, întorcându-se în Transilvania luase cu sine maĭ multe exemplare din *Visul Poetuluĭ* și *Cuvinte sufleteștĭ*, operile *Doamneĭ Carmen Sylva* (dupe cum o numește nemuritorul).

Aceste opere celebre D-l Bariț le dărui „*cocoanelor*" (dupe cum le numește nemuritorul,) carĭ amețite de entusiasm și farmec îĭ mărturisiră că „Pe Doamna *Carmen Sylva* a trimis'o **MAICA PREACURATA** la Românĭ!"

Firește, aceste marĭ cuvinte ale „*cocoanelor*" impresionează adênc pe bătrênul admirator al „*Doamneĭ Carmen Sylva*," ceea ce îl face ca să repete și D-sa la masa Regală că „*Majestatea sa Carmen Sylva a venit la românĭ trimisă de Maica Domnuluĭ prin mijlocirea Augustuluĭ sĕŭ Bărbat (cu B mare) spre a împlini cu El o misiune sacră și sublimă!*"

Cu alte vorbe, Regele Carol s'a dus la Maica Domnuluĭ și a mijlocit să trimită pe Doamna Carmen la românĭ. Iar Maica Domnuluĭ, ca orĭ-ce sfântă amabilă, a făcut hatârul prea iubituluĭ nostru Rege, cu condițiunea ca să împlinească cu *dênsa* o misiune sacră și sublimă.

Fiind-că D-l Bariț se află în legăturĭ intime cu *Maica Domnuluĭ*, îl rugăm să ne comunice ce sfântă ne-a trimis pe Regele Carol și pe imberbul prințișor,

care viseazā tronul Românieĭ. Am vrea s'o cunoaştem, pentru a'ĭ exprima felicitările noastre. Eŭ îĭ promit o cronică.

Tradem.

Austro-Ungaria

VIENA, 15 Aprilie.— *Corespondența Politică*, constată că aserţiunea corespondentuluĭ vienez al ziaruluĭ *Gaulois* în privinţa regulăriĭ afaceriĭ din Uskub este lipsită de or ce temeĭ: nu s'a produs nicĭ o protestare din partea Rusieĭ şi a Grecieĭ. Ştirea contrarie era o născocire ce se numĕră printre încercările de agitaţie al unor personagiĭ pe carĭ amiciţia dintre Austro-Ungaria şi Turcia îĭ supără şi carĭ de sigur aŭ provocat incidentul din Uskub.

Comisiunea Camereĭ seniorilor a aprobat cu unanimitate proectul de adresă. Adresa face un mare elogiŭ Impĕratuluĭ, pe care 'l trateazā ca un adevĕrat părinte al popoarelor monarhieĭ şi de înţelept protector al păciĭ. Ea adaogă că toate partidele sunt în înţelegere, de şi fie-care îşĭ respectă punctele de vedere particulare, pentru a amâna aspiraţiunile lor spre a discuta proiectele economice; Camera Seniorilor urează un deplin succes silinţelor guvernuluĭ în vederea unuĭ compromis cu Boemia; ea doreşte să vază reuşindu-se cât maĭ curênd negocierile comerciale cu statele strĕine şi să se fixeze etalonul monetar.

Comisiunea economică a Camereĭ a aprobat prelungirea cu un an a tractatuluĭ de comerţ austro-italian. Ministrul de comerţ a declarat acest tractat susceptibil de îmbunătăţirĭ; numeroase dorinţe nu s'aŭ putut satisface în 1887 din cauza nevoieĭ Italieĭ de a observa marĭ precauţiunĭ faţă cu Francia.

Incă o celebritate muzicală română

Simpaticul nostru violoncelist Dimitrie Dinicu, care se află la Viena, a cântat acolo în maĭ multe concerte cu un succes colosal fiind recunoscut de criticiĭ vienezĭ în unanimitate ca artist distins şi de mare talent.

Traducem aci câte-va din criticele jarnalelor din Viena.

Oesterr Musik & Theater Zeitung:

Concertul casinuluĭ militar de la 28 Februarie făcu de astă dată falā organizatoruluĭ D. Profesor Simandl.

Inaintea tutulor avu cel maĭ mare succes un tînĕr violoncelist român cu numele de *Demeter Dinico* care prin tonul sĕŭ admirabil şi o technică colosală provocă aplause frenetice ale unuĭ public numeros şi distins carĭ nu luară sfîrşit de cât când artistul maĭ cântă pe lângă program şi Spinnlied de Popper.

Die Presse:

Concertul clubuluĭ Concordia

Violoncelistul român Dinicu uimi publicul în esecuţiunea uneĭ piese de Händel prin plenitatea şi frumuseţea tonuluĭ sĕŭ. Intr'o piesă de concert de Popper dovedi o technică de care numaĭ puţinĭ dintre artiştiĭ marĭ se bucură.

Deutsches Volksblat.

Concert Förster

Succesul concertuluĭ îl avu tînĕrul violoncelist român Demeter Dinico pentru esecuţiunea pieselor, Berceuse de Weber şi Spinnlied de Popper, cu o acurateţă şi technică care foarte rar se poate întîlni.

Wiener Tagblatt

Concert Forstĕn

Dintre artiştiĭ carĭ aŭ luat parte la concert avu cel maĭ mare succes tânĕrul violoncelist român D-nu Demeter Dinico un artist perfect care în esecuţiunea strălucită a unor piese de Weber şi de Popper fu întrerupt de aplause furtunoase ale publiculuĭ timp de maĭ multe minute.

Extrablatt

Concert Forsten

Aplause furtunoase culese de tînĕrul violoncelist român Demeter Dinico pentru ezecutarea pieselor Berceuse de Weber şi Spinnlied de Popper. Nicĭ Popper nu a ezecutat bucata din urmă cu atâta acurateţă şi sentiment ca acest tânĕr care astăzĭ este deja un artist de primul rang. In curênd vom avea plăcuta ocasiune de a-l asculta într'un mare concert dat de Adelina Patti.

JOS GUVERNUL CIOCOESC!

(Cântec popular)

Iată iarăşi la putere
Pus Ciocoiul vinzĕtor:
Rîd străiniĭ cu plăcere,
Bat toţĭ Conţiĭ din picere,
Că soseşte timpul lor.

Toate javrele rîioase,
Toţĭ vînduţiĭ pun nizam;
Toate iesmele soioase,
Şi năpârcele scîrboase,
Azĭ din noŭ es la meidan.

N'are rĕŭ cum să maĭ fie
Ca guvernul ciocoesc!
E invaziĭ, e robie,
E peire, e urgie,
Pentru neamul românesc.

N'aĭ vĕzut maĭ secătură,
Maĭ lingăĭ, maĭ ucigaşĭ!
Cea din urmă bucătură
Chiar din gură el 'ţĭ-o fură,
Vaĭ de tine, Românaş!

Ţipă, plînge ţara toată,
Se jeleşte amărît;
Iar Ciocoiĭ rîd, se 'mbată;
Căcĭ sunt signrĭ d'astă-dată
Că'ĭ pun jugul dupā gât.

Rîd Ciocoiĭ, că le vine;
Trimit mită şi aştept;
Azĭ vînd ţara, le e bine:
Mâine hordele strĕine
Le vor bate crucĭ pe pept.

Dar tu oare, măĭ Români,
Pînă când tăcut veĭ sta?
Aŭ vreĭ tu să vezĭ cum mâine
Impărţi-vor haina ta?

Strivit aspru sub picere
De Ciocoiul, ciuf golan,
N'afli 'n tine a ta putere,
Când vezĭ bine că'n durere
Piere ţara luĭ Traian?

Saŭ aştepţĭ tu vre un bine
De la ceĭ vînduţĭ pe banĭ,
De la sluţiĭ după lume,
De la orbiĭ fără nume,
Şi soboliĭ ceĭ golanĭ?

Nu maĭ sta; scoală, Română;
Avem drept să ne-apărăm,
Pînă braţul ne rĕmâne;
D'o fi scris să murim mâine,
Incaĭ astă-zĭ să scăpăm.

Lasă plugul, arătura,
Ş'al pămîntuluĭ tĕŭ rod;
O să'l mânce lihnitura
Cea streină; ia'ţĭ secura,
Şi ne scoate din ast glod;

Căcĭ ne 'nghite Ciocoimea,
A sosit timpul d'apoĭ;
Mâine toată muscălimea,
Şi păgîniĭ, şi nemţimea,
Cade piatră peste noĭ.

Măĭ, Români, cu 'nfocare
Pentru dreptu'ţĭ strĕmoşesc,
Aĭ, te scoală, strigă tare,
Şi cu ură, cu turbare
Jos guvernul Ciocoesc!

REVOLUŢIA DIN CHILI

PARIS, 15 Aprilie. — Legaţiunea din Chili a primit o depeşă, care anunţă că căpitanul Moraga a intrat la Valpareso, cu încrucişătoriĭ Linch şi Condell. Aceştĭ încrucişătorĭ aŭ asvârlit maĭ multe torpile contra corăbiilor insurgenţilor în lupta din rada Caldera; eĭ aŭ scufundat vaporul resculat Blanco Encolada, încrucişătoriĭ nu aŭ suferit nicĭ o stricăciune.

INFORMAŢIUNI

Balotagiul de azĭ

Alegerea a început în linişte.

Pe la toate biurourile s'a luat dispoziţia ca în localul de vot să nu poată pătrunde de cât alegĕtoriĭ.

Cu toate aceste, pretutindenĭ bătăuşiĭ staŭ pe afară şi nu'şĭ părăsesc posturile.

Biurourile sunt tot cele vechĭ, adică în majoritate liberale.

Se prevede că opoziţia va reuşi.

—✱—

După cum am prevĕzut maĭ de mult, Academia 'şĭ-a arătat teribila'ĭ înţelepciune şi de astă dată. Ea a decernat premiile la două opere obscure: *Elemente de geologie* de Gr. Ştefănescu şi uneĭ cărţĭ de drept a D-luĭ Meitani.

Vom reveni pe larg.

—✱—

Aflăm că D. Bratzu, prefectul districtuluĭ Tulcea, a exprimat dorinţa de a se retrage din această funcţiune.

Dênsul a sosit în Bucureştĭ pentru a face acest demers.

—✱—

Faimosul Pake avea aierul să se laude tot d'auna de isprăvile lucrărilor sale din capitală, care costă milioane.

De curând timp însă stratul de ciment cu care se pavase lacul din Cişmigiŭ a crăpat şi apa s'a vărsat în pivniţe. Afară de asta Filtrul, — cunoscutul sub numele de „*Filtrul luĭ Pake*," — pentru care se hotărâse o cheltuială de 3 milioane, a căzut al'altă-ierĭ pe o întindere de 50 metri; iar restul se află de asemenea într'o stare mizerabilă. Toate acestea provin numaĭ din cauză că mintosul Pake a încredinţat lucrările unor oamenĭ cu totul lipsiţĭ de cunoştinţe technice.

Cetăţenii să judece.

—✱—

D. Ioan Ghica se află greŭ bolnav.

—✱—

La Liberté roumaine *primeşte din Sofia ştirea că guvernul bulgar a reuşit în fine să descopere şi să aresteze pe asasiniĭ ministruluĭ Belceff.*

—✱—

Ierĭ pe când o comisiune de ingînerĭ însărcinaţĭ de Primărie se duceaŭ la Bâcu spre a examina un filtru construit de inginerul Focşeneanu, filtrul, care era foarte prost făcut şi care crăpase, s'a dărîmat.

Comisiunea ajungênd la Bâcu, în loc de filtru a găsit nişte dărîmăturĭ.

Nu se ştie dacă nu a fost apucat vr'un lucrător şi ucis, căcĭ se maĭ aflaŭ câţĭ-va carĭ şedeaŭ acolo să păzească materialul.

Filtrul fusese construit cu ciment vechiŭ şi trezit.

—✱—

Cu deosebită plăcere aflăm că D Răuţoiu, medic secundar la spitalul de copiĭ din Capitală, dupe o petrecere de maĭ mult timp la Clinicile din Paris, s'a întors în Capitală şi 'şĭ-a reluat ocupaţiile sale.

—✱—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

NESTHO-DESPLANTES

ODULIA

(Poveste fantastică Creolă)

Abia de 15 anĭ, frumoasă ca noaptea înstelată, tot aşa de curată, zicea lumea, ca diamantul negru care aţîţă dorinţele, ast-fel era Odulia. Toţĭ tineriĭ o doreaŭ de nevastă. Maĭ mulţĭ se rostogoliseră, rugătorĭ la picioarele eĭ: toţĭ fuseseră trimişĭ să se plimbe cu aceiaşĭ rĕceală... Ochiĭ Odulieĭ ţinteaŭ prea sus ca să 'ĭ vază pe dênşiĭ aşa jos!

Fiind-că, în somnul eĭ, frumoasa fată neagră visa adese-orĭ un vis ciudat: un cavaler mâudru în faţa luni, tare ca tigrul roşu, ager ca şi un cariacu, îĭ jura s'o iubească tot-d'auna, şi, ca gagiŭ al iubiriĭ luĭ, punea pe sînul tresăritor al Odulieĭ o sărutare de foc care o impresiona dureros de o cam dată, pe urmă o lăsa într'un foc delicios care n'o lăsa să uite....

Şi fata se gândea vecĭnic la acea fiinţă ideală a visurilor sale tulburătoare; şi Odulia afecta că nu se îmbracă de cât cu alba toaletă a fecioarelor pentru ca să depărteze pe curtezanĭ.

Insă albeaţa batisteĭ făcea să bată şi maĭ bine la ochĭ catifeaua pieli eĭ de abanos şi 'ĭ da o strălucire nespusă: curtezaniĭ sporeaŭ tot maĭ mult, martirĭ nenorocitĭ pe carĭ Odulia nu'ĭ plângea fiind-că nu se plânge de cât omul pe care 'l iubeştĭ....

Şi fiind-că ea părea sfântă, fiind-că transporturile eĭ intime semĕnaŭ cu extazul religios, amoroasa singuratică fusese admisă în reuniunea Copiilor Marii.

* * *

Insă nu 'ĭ cine-va de giaba frumoasă ca Odulia. Vestea frumuseţeĭ eĭ trecuse peste marginile satuluĭ în care şedea ea; vestea asta se lăţi departe în lume, până spre munţiĭ înalţĭ unde şade o viţă de oamenĭ roşiĭ, frumoşĭ şi bogaţĭ. Şi regele aceleĭ ţărĭ se 'namoră de Odulia şi se hotărî să se ducă la dênsa ca s'o ia de nevastă.

Regele pregăti darurile cele maĭ frumoase; încărcă cu ele o sută de robĭ îmbrăcaţĭ în *Kalimbe* făcute din pene de ibis şi 'ĭ porni escortaţĭ de o sută de soldaţĭ aşa de feeric echipaţĭ în cât semĕnaŭ cu nişte oglinzĭ în carĭ s'ar fi resfrâns curcubeurĭ. Chiar regele porni în fruntea lor, călare pe un armăsar negru, cu harnaşamentul garnisit cu pietre scumpe carĭ scăpăraŭ ca stelele într'un cer fără lună.

După treĭ lunĭ de mers ajunse la locuinţa Odulieĭ.

Numaĭ de cât, înaintea porţiĭ eĭ, aşeză pe soldaţĭ şi rîndui pe purtătoriĭ darurilor ast-fel ca să uimească pe fata neagră, s'o uluiască cu strălucirea focurilor multicolore aruncate de minunatele giuvaere sub razele soareluĭ.

Insă Odulia nicĭ nu veni măcar în fereastră ca să se uite la toate bogăţiile acestea.

— Spuneţĭ regeluĭ că nu pot să fiŭ nevasta sa... murmură ea. Mĕ mulţumesc cu bucuriile pe carĭ mi le dă altarul.

Şi zise iar, absorbită de extazu'ĭ obişnuit:

— Ce 'mĭ pasă mie de comorile şi de cinstea lumi dacă pierd dulcile bucuriĭ ale inimi!... Va veni o zi când voiŭ fi fără rezervă a aceluia pe care 'l cunoaşte de mult sufletul meŭ, şi, ca să rĕmân vrenică de dênsul nu vreaŭ să ies din reuniunea Copiilor Marii.

* * *

Regele se'ntoarse foarte nenorocit în ţara luĭ şi întîmplarea asta făcu zgomot mare.

Multe fete frumoase gîndiră că Odulia înebunise, fiindcă nicĭ una din ele, dac'ar fi fost în locul eĭ, n'ar fi refuzat d'a ajunge Regină.

Odulia, însă, în prada amoruluĭ mistic care o mistuia, s'aruncă la picioarele altaruluĭ Fecioareĭ şi mulţumi Regineĭ cerurilor că o scăpase aşa de uşor.

Odulia se simţi fericită acolo, lângă florile aduse de mulţimea credincioşilor, în mijlocul splendoareĭ sfinte, îmbătată de fumul tămîi care se'nălţa încet în rotogoale parfumate spre statua Sfîntuluĭ Ion—iubitul luĭ Christ—cu obrazul fraged şi trandafiriŭ, cu dulciĭ ochĭ albaştri, cu pĕrul bălan inelat...

Multă vreme se rugă, frumoasa Odulia, şi rugăciunea o aduse în extaz. Aĭ fi luat'o drept o sfîntă contemplând pe sfîntul preferat, — ale căruĭ trăsurĭ semĕnaŭ cu ale imaterialuluĭ sĕŭ amant. Inundată de voluptate, Odulia ţinea ochiĭ ridicaţĭ spre cer. Degetele'ĭ trosniră când se încrucişară; pe urmă oftă, se lăsă încet jos pe lespezĭ, admirată de asistenţĭ, carĭ o crezură cea maĭ curată dintre fecioarele din reuniunea Copiilor Marii.

* * *

Veni noaptea Crăciunuluĭ. Miriade de stele scînteiaŭ în imensitatea cerurilor. Luna lumina pămîntul cu lumina eĭ palidă şi dulce.

Arboriĭ şi florile exhalaŭ suavele lor mirezme, îmbălsămaŭ aerul cald pe care îl aspiraŭ cu deliciĭ credincioşiĭ carĭ se duceaŭ la biserică pentru leturghia miezuluĭ nopţiĭ.

Odulia mergea, cu capul acoperit cu sovonul imaculatelor, cu fruntea încinsă cu o cunună de trandafirĭ albĭ. Ca să se apropie de Sfînta-Masă ar fi vrut să ia podoaba ângerilor, şi, în mijlocul dantelelor şi a muselineĭ, neagra'ĭ frumuseţe semĕna cu un bob de bumbac în fulgul înflorit.

In minutul când era să'şĭ bage degetele în aghiazmatar, un cavaler superb îĭ luă înainte şi'ĭ prezintă aghiazma zicêndu'ĭ cu un glas melodios:

— Olulio, inima mea, iubita mea, ridică ochiĭ şi vezĭ însfîrşit pe acela pe care l'aĭ iubit până acum numaĭ în vis.

Odulia se uită la dînsul şi'nebuni de fericire.

— Te aşteptam, stăpîn al sufletuluĭ meŭ, zise ea palpitând, şi nicĭodată nu am încetat de a'ţĭ fi credincioasă.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVĔRUL* [7]

RĂDULESCU-NIGER

Greşeală de adresă

(Urmare şi fine)

Pe urmă se puse pe gândurĭ.

— Atuncĭ nu vine de la Nipreanu. — Data e înainte de a'l cunoaşte... Cam pe când l'am cunoscut? O să mĕ duc acum... Imĭ prezint scrisorile... de acreditare... şi iată-mĕ într'o lume în care o să am ocaziunea de sigur să întâlnesc şi pe Lucia mea! Ce fericire. De-ĭ aşa, diseară chiar!

In seara aceia, 20 Februarie, saloanele D-neĭ Iulia Zora eraŭ pline de lume de pe la orele 9; pe lângă serată literară, era şi logodna Iulieĭ cu iubitul eĭ poet.

In grabă se hotărâse logodnă şi cununie, ca primăvara s'o petreacă amândoĭ în desfătătoarele regiunĭ ale Italieĭ sudice.

In grabnica dorinţă a luĭ Nipreanu de a o face soţia luĭ, Iulia vĕzuse o pasiune serioasă pentru ea şi în caracterul poetuluĭ dor de statornicire, plăcere de viaţa casnică. In el nu era aventurarul; el nu găsise în Iulia Zora numaĭ o femee de petrecere, cu toate că o cunoscuse într'un chip cu totul particular, romantic...

De-aceia primise cu recunoştinţă şi în inima eĭ duiósă 'ĭ făgăduise o iubire durabilă.

In astă seară de 20 Februarie, Iulia Zora strălucia de un farmec deosebit: al mulţămireĭ depline de dînsa; simţire care o făcea să fie mulţămită de toată lumea care o încunjura.

Imbrăcat „ferches" de tot, ceia ce răpea mult din aerul meditativ, firesc poetuluĭ, şi'l făcea să nu pară tocmaĭ la îndemână, — Ludescu se înfăţişă la D-na Iulia Zora.

In acel moment, una din D-nele şi unul din D-niĭ ceĭ maĭ în vîrstă se pregăteaŭ să schimbe inelele tinerilor.

Iulia Zora era însă lângă uşă, într'un grup de bărbaţĭ şi femeĭ, însufleţită de subiectul convorbireĭ asupra unuĭ scandal întâmplat cu două zile înainte în lumea aşa zisă „mare"; şi nu vedea graba celor doĭ bătrânĭ.

— Cuconiţă, îĭ şopti servitoarea, dupe ce-ĭ atrase luarea aminte şi o făcu să se dea puţin la o parte, — a venit un Domn, căruia ci-că i-aţĭ scris să poftească la D-v.

— Aşa? Bine. Să poftească.

Pe câţĭ nu invitase la fericita eĭ serbătóre!

Ludescu intră, cam stângaciŭ.

— Domnul?... întrebă ea surprinsă de figura aceasta, nu tocmaĭ neinteresantă, dar foarte ciudată.

— Stefan Ludescu, zise poetul.

Dar vĕzênd că numele luĭ nu produce de cât tot surprindere, nedumerire, — adaose zîmbitor:

— Saŭ maĭ bine, *de la* Polovracĭ... căruia i-aţĭ făcut onoarea să'ĭ scrieţĭ doĕ scrisorĭ, pe care, din reaua administraţie a poşteĭ, eŭ, cel de faţă, le-am primit tocmaĭ astăzĭ...

— *De la* Polovracĭ? făcu ea surprinsă în ultimul grad...

Şi cătă lung la acest Domn care i se prezinta sub numele iubituluĭ eĭ.

Era nebun? — Nu! Infăţişarea luĭ avea tot ce putea fi maĭ convenabil, maĭ cu judecată. Se exprima bine, cam timid,— dar nu da semne de nicĭ o boală inconştientă.

— A! D-nu *de la* Polovracĭ! s'auzi atuncĭ un glas cristalin, dulce, bine timbrat..

Iulia se întoarse...

— D-şoara Bornescu... zise Ludescu salutând...

Copila se roşi...

— Cunoaşteţĭ, D-şoară Lucio, pe D-l? întrebă Iulia.

Copila roşi din noŭ.

— Da, D-nă. E D-nul Ludescu *de la* Polovracĭ, poetul... şi-ĭ aruncă o privire în care se vedea iubire şi mândrie de personalitatea, importantă în ochiĭ eĭ, a acestuĭ Domn.

— Poftiţĭ, Domnul meŭ şi fiţĭ bine venit, — zise Iulia, tot nedumerită, dar găsind că nu maĭ putea să lungiască explicaţiunea...

Ludescu, înaintă în salon, alăturé cu D-ra Bornescu, care îl duse drept la părinţiĭ eĭ.

Iulia căută pe *de la* Polovracĭ al eĭ, zicêndu'şĭ:

— Să vede că sunt doĭ c'un pseudonim şi aŭ primit fie-care pe rînd scrisorile mele. Bine zicĭ. 'Mi-a spus Nipreanu că el a primit pe cea din urmă... Dar cum acesta a primit tocmaĭ acum pe cele două dintâĭ şi Nipreanu, imediat pe cea d'a treia? Ce încurcătură e asta?

Din cugetările eĭ, o întrerupse bĕtrîna care luase deja inelile în mână.

— Dar bine, drăguţă, unde ţĭ-e tînĕrul să vĕ schimbăm maĭ repede inelele?

— Il caut, D-nă. Ah! iată-l. Vin Romulus, îĭ grăi ea şi, la vederea chipuluĭ luminos, zîmbitor, distins, al iubituluĭ eĭ, îşĭ lăsă preocuparea de'nainte c'un moment; şi, luându'l de mână, veni cu el în faţa meseĭ din mijlocul salonuluĭ.

— Ce? e logodna luĭ Nipreanu? întrebă Ludescu pe drăgălaşa luĭ Lucia.

— Il cunoştĭ? da.

— Curios. Nu mĭ-a spus nimic, rĕspunse poetul puţin cam atins.

Inelile se schimbară... Felicitările începură...

Romulus se găsi în faţa luĭ Ludescu.

— Tu aci? strigă el c'o adevĕrată surprindere... neplăcută.

— A! vĕ cunoaşteţĭ, zise Iulia, care tocmaĭ primise felicitările familiĭ Bornescu.

— Da, D-nă, rĕspunse Ludescu şi amicul meŭ Nipreanu vĕ poate încredinţa de identitatea cu pseudonimul meŭ... lucru care ar părea că vĕ intrigează şi vĕ surprinde...

— E D. *de la* Polovracĭ.... zise Iulia, cătând de la Romulus la Ludescu.

C'o admirabilă prezenţă de spirit, el rĕspunse:

— Da, dragă Iulio, D. e Ludescu *de la* Polovracĭ... şi eŭ Nipreanu *de la* Polovracĭ... potrivire de pseudonime...

— In tot cazul sunteţĭ prietinĭ! rĕspunse Iulia rîzênd...

— Cât maĭ bunĭ prietinĭ... prin potrivire de aspiraţiunĭ... şi simţiminte.

Şi cum feciorul trecea cu paharele cu şampanie, Iulia oferi luĭ Ludescu, luĭ Nipreanu şi luă şi ea unul.

— Atuncĭ... să fim câte treĭ...

Şi ciocniră.

Ciocni şi Ludescu, bĕu zîmbind, dar foarte nedumerit, maĭ ales că întîlnise o clipire din ochĭ şi o încruntare din sprincene ale luĭ Nipreanu.

Iulia, doamnă de gazdă, ca una ce trebuia să fie a tuturor şi printre toţĭ, se depărtă şi prieteniĭ rĕmaseră faţă în faţă.

— Şi D-ta poet, amice? ba încă şi *de la* Polovracĭ? îĭ zise Ludescu luĭ Nipreanu.

Acesta zîmbi, îl luă la braţ şi trecu cu el în bufet.

— Am fost... şi peste puţin o să încetez a fi... îmbrăcat cu pielea ta, Ludescule dragă.

Iar acesta fiindcă făcea o pereche de ochĭ marĭ, surprins căcĭ începuse a înţelege, Nipreanu adaose:

— Vĕd că aĭ înţeles. Nu fiĭ supĕrat însă, căcĭ substituirea aceasta face doĭ fericiţĭ: pe mine, care am găsit o soţie, şi pe D-ta care n'aĭ fi găsit în ea de cât o amantă, ceea ce ar fi produs o impresiune... ciudată D-şoareĭ Lucia Bornescu. Prin soţia mea dar, veĭ putea ajunge şi D-ta maĭ uşor să dobêndeştĭ mâna iubi-

— Ştiŭ că, pentru mine, aĭ refuzat pe cel maĭ bogat dintre prinţĭ. Aĭ părăsi tu acum tot ce aĭ iubit până azĭ pentru ca să viĭ cu mine în regatul meŭ ?.. Fiĭ ideă trebue să ştiĭ că eŭ sunt cel maĭ puternic rege din univers.

— Te voiŭ urma în orĭce loc veĭ voi, dulcele meŭ stăpîn. Numaĭ pe tine te iubesc şi numaĭ ca să fiŭ numaĭ a ta am stat până azĭ în reuniunea Copiilor Marii.

* * *

— Du'te dar spre altarul aceluia pe care popoarele îl adoră în noaptea asta, rĕspunse frumosul cavaler ;— viŭ şi eŭ după tine... Toaleta ta albă îmĭ spune că vreĭ sa te hrăneştĭ cu pâine de viaţă !... Eĭ bine ! Dacă inima ta e a mea, vom înpărţi înpreună ostia pe care 'ţĭ o va da preotul.

— O ! dulcele meŭ stăpîn, cum s'o înpart în doĕ fără că să muşc dintr'însa?... Ar fi un sacrilegiŭ nelegiuit...

— Va să zică aĭ minţit când aĭ jurat adineaorĭ că numaĭ pe mine mĕ iubeştĭ ?

— Ah ! dulcele meŭ amant, îndoiala ta îmĭ striveşte inima... Nu mĕ simţ în stare să mĕ înpotrivesc ţie..... Dar cum aş putea să 'ţĭ daŭ jumĕtate din ostie ?

— Intr'o sărutare, când buzele mele se vor lipi p'ale tale. Sărutarea asta va fi imeneul nostru.

— N'o să pot să păstrez pe limba mea ostia sfîntă până în clipa când voiŭ putea să te sărut fără martorĭ !

— Va să zică nu cutezĭ să mĕ iubeştĭ în faţa luĭ Dumnezeŭ !... Atuncĭ dar m'am grăbit prea mult ca să viŭ să te iaŭ ca să te duc în regatul meŭ !.... Adio !

— O ! flacără a vieţiĭ mele, pasiunea mea va ajunge nebunie dacă mĕ părăseştĭ ast-fel !... Nu ! nu 'mĭ e frică să te iubesc în faţa luĭ Dumnezeŭ... Dar, vezĭ singur, biserica e ticsită şi lumea mĕ spăimîntă...

— Află dar că numaĭ tu singură mĕ vezĭ şi că poţĭ să mĕ iubeştĭ foarte bine în faţa întregeĭ mulţimĭ d'aci, afară numaĭ dacă nu te va trăda emoţiunea. Acum ia'mĭ braţul şi pasă sigur lângă mine, de vreme ce gîndurile tale tainice sunt cunoscute numaĭ de noĭ amîndoĭ. Maĭ cu seamă păstrează obrazuluĭ tĕŭ dulcea luĭ seninătate şi numaĭ la mine să te gândeştĭ când te veĭ ruga cu soaţele tale din reuniunea Copiilor Marii.

* * *

Subt dominaţiunea enervantă a amantuluĭ seŭ nevĕzut, Odulia intră în biserică şi 'şĭ luă locul în faţa altaruluĭ Fecioareĭ.

Degĭaba se sili ea să se roage : dulcele obiect al dorinţelor sale era acolo, lângă dînsa, şi o împiedica ; şi, când făcu binecuvîntarea ca să se plece toate capetele, Odulia, nebună de iubire, uită pe Dumnezeŭ. ..

Insfîrşit preotul s'apropiă de grilajul straneĭ ; grijania începu.... Mulţĭ se grijaŭ şi multe minute trecură până să 'ĭ vie şi Odulii rîndul.

Atuncĭ ea se sculă, întinse limba şi primi ostia sfîntă.

Vaĭ ! pâinea dumnezeiască nu era numaĭ pentru dînsa !

Buzele eĭ închizêndu'se par'că fără voie 'ĭ opriră partea făgăduită..... In clipa când se 'npreunară dinţiĭ eĭ sacrilegĭ, trăsnetul spintecă strana.

Numaĭ decât o coprinse remuşcarea, însă era prea târziŭ... O gură de foc se puse p'a eĭ... Era sărutarea dată de Satan soţieĭ pe care şi-o alesese dintre fecioarele reuniuniĭ Copiilor Marii.

* * *

Un foc mistuitor încinse de odată pe Odulia ; căzu pe lespezĭ dând un ţipă de durere, şi 'şĭ dete ultima suflare tocmaĭ în minutul când veni preotul să 'ĭ dea ajutor.

Atuncĭ din buzele eĭ carbonizate ieşi ostia victorioasă şi se puse pe tabernacol în mijlocul uneĭ aureole de foc. Ast-fel fu cunoscută profanarea sacrilegă.

In locul corpuluĭ Odulii se găsi o grămadă de cenuşe înpuţită.

Omul luĭ Dumnezeŭ se pregătea să binecuvinteze rĕmăsiţele frumoaseĭ fete negre ; însă se opri, îngrozit de un rîs ascuţit, strident, care se depărta însoţit de un gemĕt grozav.

Vaĭ ! în blestemul vecinic intrase aceea a căruĭ inimă se frigea de o pasiune tainică, păstrând însă aparenţele uneĭ fecioare din reuniunea Copiilor Marii.

I. S. Spartali

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul :*

Suma din urmă leĭ . .	1601.00
Alexandru V. V.	5.—
(Va urma) *Total leĭ*	*1606.00*

Al VIII-lea congres al corpuluĭ didactic

Ţinut în Iaşĭ

Şedinţa de la 15 a. c.

La orele 12 sala Teatruluĭ Pastia era plină, peste 400 membri aĭ congresuluĭ : învĕţătorĭ, institutorĭ şi profesorĭ, fără a maĭ socoti lumea strĕină, aşteptaŭ cu nerăbdare deschiderea şedinţeĭ.

Pentru conducerea desbaterilor se aclamă ca preşedinte D. N. Culiano, retor al Universităţeĭ din Iaşĭ, iar ca secretarĭ pe D-niĭ C. Maizner, directorul şcoaleĭ normale Vasile Lupu din Iaşĭ, şi pe Pomponiu Ionescu, institutor în Bucureştĭ.

Obiectul discuţiunilor în acest congres votat încă de an în congresul din Bucureştĭ este : *Aritmetica şi geometria în clasele primare.*

Se dă cuvîntul D-luĭ *I. G. Tufescu*, institutor în Iaşĭ. Arată importanţa acestor studiĭ în educaţiunea şi satisfacerea trebuinţelor practice ; apoĭ arată ce joc minunat e aritmetica ca şi toate ştiinţele matematice pentru memorie şi inteligenţă.

Propune ca revizoriĭ şcolarĭ să fie cu multă atenţiune asupra acestor ştiinţe şi că ar da marĭ foloase dacă constările revizorilor s'ar publica şi s'ar face cunoscut dăscălimeĭ, aduce ca esemplu publicarea rapoartelor tuturor revizorilor publicate într'o broşură sub ministerul D-luĭ V. A. Ureche.

Pentru a se putea procura cărţĭ didactice, propune a se premia cele maĭ bune lucrărĭ şi se declară că e contra moduluĭ cum se aprobă astă-zĭ cărţile didactice.

In trăsurĭ generale propune :

a) Propunerea după metodul inductiv saŭ sintetic de la esemplu la regulă.

b) Materiile să fie ast-fel propuse, ca dênsele să fie apropiate de mintea copiluluĭ.

c) Geometria ast-fel cum se află în program satisface pentru clasele I şi a II-a, cere modificare pentru clasele III şi a IV-a ast-fel ca în aceste douĕ clase să se propună numaĭ mĕsurarea suprafeţelor şi a volumelor

d) Invĕţămîntul matematicelor să fie pe cât se poate de raţionat, iar definiţiunea să se dea numaĭ acelea ce sunt absolut trebuincioase.

Se dă cuvîntul D-luĭ D. Broşteanu, institutor în Turnu-Măgurele. Tînĕrul institutor, care nefiind încă deprins a vorbi în public, sfiala i se vedea totuşĭ din expunerile sale, se vede că acesta cugeta serios. Maĭ întâĭ arată cele douĕ metode : *Raţionată şi mecanică*, şi arată superioritatea celeĭ d'întâĭ. Procedeul să fie concentric plecând de la uşor la greŭ. In tot-d'auna esemplele să scoată regula.

D. *I. Onu*, institutor în Bucureştĭ, cere ca manualele să fie ast-fel făcute, ca pentru fie-care obiect să fie manual pentru elev şi pentru învĕţător, numaĭ ast-fel se poate îndruma calea pe care poate să meargă dascălul.

Cere ca şi D. Broşteanu ca prin esemple să se scoată regula.

E pentru programa analitică ; apoĭ termină în aplause generale, avem un adevĕrat triumf.

In acest moment soseşte şi o telegramă de la ministrul şcoalelor. Felicită pe membriĭ congresuluĭ şi promite că lucrările acestuĭ congres îĭ vor servi la reforma ce voeşte să facă în instrucţiune.

D. *C. Maizner*, secretar, promite că mâine va lua cuvîntul, susţinênd o chestiune determinată asupra căreia congresul se va putea pronunţa.

Ultime Informaţiĭ

Balotagiul

Până la ora când punem ziarul sub presă, nicĭ un incident nu s'a produs la localurile de vot.

Beligeranţiĭ se mărginesc a se privi duşmăneşte, fără a se încăera.

Opinia că opoziţia va reuşi, persistă.

Nu putem şti dacă liniştea aceasta, păzită de gardiştĭ, va perzista până la urmă.

—✱—

Agenţiĭ diplomaticĭ aĭ Austro-Ungarieĭ şi Grecieĭ la Sofia aŭ dat Sâmbătă şi Duminecă câte un prînz diplomatic în onoarea D-luĭ Tr. G. Djuvara, pentru plecarea acestuia la Bucureştĭ.

—✱—

Minunata agenţie telegrafică a guvernuluĭ nicĭ până în acest moment nu ne-a comunicat rezultatul balotajuluĭ de la Geestemünde, unde candida Bismarck.

Nu zĕŭ ! *Agenţia Română* ar merita să fie pusă şi ea sub direcţia polcovniculuĭ Gorjan, căcĭ e demnă de dînsul.

—✱—

Poliţia din Craiova a arestat pe un oare-care Rizow, venit din Belgrad, şi care este implicat în omorul ministruluĭ bulgar Belceff.

Se zice că el a făcut destăinuirĭ complecte.

Credem că guvernul va estrăda pe asasin.

—✱—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883) . . .	96—
5% Imprumutul comunal (1890) . . .	97—
5% Scris. funciare urbane	96 1/4
5% Scris. funciare rurale	100
5% Renta amortisabilă	99—
5% Scris. urbane de Iaşĭ	87—

—✱—

Bibliografie : Aŭ apărut :

Plutarc (Vieţele paralele) traducere de P. M. Georgescu (un vol. de 280 pag.) Preţul 3 leĭ.

Femeia în educaţiunea naţională, conferinţă de *Dimitrie Hermeziŭ Petrovicĭ* (un vol. de 32 pag.) Preţul 50 b.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 16 Aprilie.— După o lungă discuţie, Camera lorzilor a adoptat, în a doua citire, bilul relativ la pescuirile din Tera-Nuova. Secretarul coloniilor a declarat că guvernul va retrage acest bil înainte de a'l supune discuţieĭ Camereĭ comunelor, dacă guvernul din Tera-Nuova va prezenta o lege care să asigure execuţiunea tractatelor.

ULTIMA ORA

La Cuibu cu Barza aŭ votat până acum 280 alegĕtorĭ.

La Clemenţa aŭ votat 420.

La Strada Parfumuluĭ 270.

La Măidanul Dulapuluĭ 240 şi la Primărie 270.

Nota veselă a alegereĭ de azĭ e D-nul Gogo Florian, care asigură de pe acum că guvernul va avea unanimitate.

CORPUL 2 DE ARMATA

PUBLICAŢIE

Pentru trupele din garnizona Bucureştĭ aparţinênd comandamentuluĭ Corpuluĭ 2 de armată, fiind trebuinţă aproximativ de 5,000,000 kgr. lemne, se publică spre ştiinţă, că s'a hotărît darea în întreprindere a predăreĭ acestor lemne ; şi că licitaţia va avea loc în ziua de 25 Aprilie curent în localul comandamentuluĭ Corpuluĭ 2 de armată, calea Victorieĭ Nr. 82.

Lemnele vor fi puse la fie-care corp şi serviciŭ în cantitatea necesară, ele vor fi de esenţă tare, precum : cer, fag şi tufan ; ele se vor primi de comisiile de administraţie ale fie-căruĭ corp de trupă.

Doritoriĭ pot oferi pentru întreaga cantitate trebuincioasă, tuturor corpurilor, saŭ pentru orĭ-ce alte cantităţĭ vor voi.

Garanţia va fi de 10 % din valoarea lemnelor oferite, care va putea să se ridice după predarea uneĭ cantităţĭ echivalente de lemne.

Lemnele vor trebui să fie tăiate cel puţin cu şase lunĭ înaintea predăreĭ.

Termenul de predare se hotărăşte prin contract astfel ca întreaga cantitate să fie depusă până la maximum 1 Octombrie 1891.

Nr. 8739. 1891 Aprilie 5.

teĭ D-tale. Eştĭ mulţumit?

Ludescu şi om practic pe de o parte, şi destul de spiritual, privi cu haz la Nipreanu, îĭ strînse mâinile şi'ĭ zise :

— Eştĭ un spirit născocitor minunat! Iar eŭ, am un subiect de comedie... şi lasă s'o respingă direcţia şi pe aceasta ca nenaturală... Te duc pe D-ta şi-ĭ strig : iacă autorul adevĕrat. Cercetaţi-l... Eŭ am reproduus numaĭ... după natură !

* * *

Când Nipreanu povesti soţieĭ luĭ greşala de adresă... saŭ maĭ bine greşala de cutie, era în una din zilele luneĭ de miere, pe malurile măreĭ, la Palermo. Ea îĭ aruncă braţele după gât şi-ĭ rĕspunse :

— Priveşte marea închisă... Câtă frumuseţe ! O forţă suprafirească a creat-o şi în noĭ a pus simţirea inteligentă care ne măreşte şi înţelege opera eĭ. Să privim o pânză pe care un artist a picturat marea... ce ne produce aceleaşĭ impresiunĭ... dându-ne puternic nota realuluĭ. Intru cât e maĭ mic pentru noĭ artistul, în acele momente, faţă cu forţa creatoare primă ? Nu maĭ simţim diferenţa, odată ce avem impresiunile aceleaşĭ.

Şi sărutându-l cu pasiune sfîrşi :

— N'am pe poetul însuşĭ, dar pe poetul care e tot atât de mare prin simţirea.. şi prin puterea iubireĭ luĭ.

Se iubeaŭ ! Ce le maĭ [illegible] în ce împrejurare ! Eĭ aveaŭ în faţă marea întinsă... şi în mintea lor viitorul !

Bolintin, Februarie-Martie, 1891.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

(119)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXI

Consultaţie medicală

— Ele eraŭ falsificate.

— Crezĭ ?

— Şi d-ta le falsificaseşĭ.

— Protestez.

— Nu tăgădui ! am proba. Ia, te rog, din rachiul acesta.

Maiorul Campayrol îşĭ umplu un paaar cu licher.

George Dambert îĭ zise :

— Care din doĭ te plătea ca să ne desparţĭ : ducesa care mĕ ura saŭ contele de Vaunoise care voia locul meŭ în inima aceleĭ fete nenorocite ?

— Dar ?....

— Fiĭ verde, doctore, spune adevĕrul.

— Amândoĭ ! rĕspunse el cu neruşinare.

— Şi d-ta consimţiaĭ ?

— Ce voeştĭ ? Eram un biet doctor de sat şi o astfel de [illegible] de înavuţire nu se 'nfăcişază de [illegible] orĭ.

— Va să zică m'aĭ jertfit pentru banĭ!

— Vaĭ !

— Pentru banĭ aĭ consimţit să sĕvîrşeştĭ o faptă d'acelea carĭ necinstesc chiar pe un rĕŭfăcĕtor !

— Ce nu face cineva ca să se înbogăţească !

— Cel puţin aĭ fost bine plătit ?

— N'am avut să mĕ plâng.

— Spuĭ adevĕrul... Dupe câte am aflat eŭ, nu aveaĭ nicĭ o para când eraĭ în Preuilly.

— Aşa e.

— Şi în Paris tot ce aĭ se cam apropie de milion.

Campairol îşĭ umflă guşa şi nu zise nimic.

— Dacă aĭ putut să'mĭ facĭ rĕŭ, aĭ ajutat foarte mult pe contele de Vaunoise ; dacă n'aĭ fi fost d-ta, el n'ar fi dobîndit niciodată mâna d-şoareĭ de Charnay.

— Sigur.

— Prin urmare, luĭ îĭ datorezĭ o parte din milionul d-tale. Cât ţĭ-a dat ?

Atâta autoritate era în tonul şi în atitudinea luĭ George Dambert încât maiorul rĕspunse maşinaliceşte :

— Cam jumĕtate.

— Frumoase parale.

— Serviciul pe care i'l făceam era mare. D-şoara de Charnay avea o avere foarte mare şi d. de Vaunoise...

— Era ruinat topit !

— Ah ! ştiaĭ !

— Şi multe alte lucrurĭ maĭ ştiŭ ! D-na de la Roche-Villars 'ţĭ-a încredinţat douĕ sute de miĭ de francĭ pentru nepoatele sale.

— Iţĭ închipuĭ.

— Făgăduieştĭ ?

Campayrol bombăni ceva.

— Tăgădueştĭ ? zise Dambert încă odată.

— Nu.

Vezĭ aşa. Ş'apoĭ, n'aĭ fi câştigat nimic tăgăduind.

— Va să zică eştĭ diavolul, miĭ de tunete !

— O întâmplare m'a pus în posesiunea unor probe folositoare. Ce aĭ făcut cu cele doĕ sute de miĭ de francĭ ?

Campayrol tăcu.

— Nu vreĭ să vorbeştĭ ? zise Dambert.

— Cu ce drept mĕ întrebĭ ?

— Cu dreptul celuĭ maĭ tare.

Maiorul dete din umerĭ.

— Fă cum îţĭ va plăcea, fiindcă nu voiŭ maĭ rĕspunde ! zise el.

— Fie, voiŭ vorbi eŭ în locul d-tale. Suma asta aĭ păstrat'o d-ta.

Ducesa avea presimţirea despre asta ; ea te a chemat la castelul de la Boissy ca să 'ţĭ spue ce îndoelĭ are şi să 'ţĭ ceară înapoĭ baniĭ.

Mie îmĭ spune lucrul acesta un glas misterios.

Atuncĭ aĭ executat un plan infernal. Eraĭ la Boissy în noaptea incendiuluĭ ?

— Eram.

— D-ta aĭ priceput că ducesa o să 'ţĭ ia baniĭ... Şi fiindcă nu voiaĭ să te desfacĭ de banĭ aceia....

Dambert se uită ţintă în ochiĭ maioruluĭ ca şi cum ar fi voit să'l pătrundă în suflet şi zise încet :

— Aĭ omorît pe ducesa şi pe slujnica eĭ şi pe urmă aĭ dat foc casteluluĭ ca să se creadă că a fost numaĭ o întîmplare.

Nu'ĭ adevĕrat ?

— Nu.

— Numaĭ lucrul acesta însă poate să explice că aĭ d-ta azĭ un milion.

— Poţĭ să gîndeştĭ ce veĭ voi.

— Ah ! eştĭ un baş pungaş şi aĭ un cap solid organizat !

Va să zică m'aĭ tras pe sfoară în ceasul când eram clientul d-ţale ! Cu ajutorul unor falşurĭ aĭ încredinţat pe d-şoara de Charnay că nu o iubeam, dupe cum m'aĭ încredinţat pe mine că trebuiam să 'ĭ redaŭ libertatea ! Doĕ fete s'aŭ născut din mine, şi d-ta, întrebuinţând nu ştiŭ ce fel de mârşeviĭ, aĭ declarat mumi lor că fetiţele aŭ murit, pe câtă vreme trăiaŭ, pentru ca să nimiceştĭ legătura care ne unea înpreună.

Nu'ĭ nimic încă.

(Va urma)

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Stația			
Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Lunĭ 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila . . .	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţĭ . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Stația			
Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{30} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopoli . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:
De la Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:
De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu Bulevardul Elisabeta, 111